

عنوان مقاله:

تعیین سرمایه بهینه در شرکتهای بیمه بر اساس مدل سازی داخلی نسبت توانگری مالی و روش هزینه - فایده

محل انتشار:

فصلنامه پژوهشنامه بیمه، دوره 34، شماره 1 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

نادر مظلومی - دانشیار گروه مدیریت بازرگانی، دانشکده مدیریت و حسابداری، دانشگاه علامه طباطبائی

جعفر باباجانی - استاد گروه حسابداری، دانشکده مدیریت و حسابداری، دانشگاه علامه طباطبائی

رضا جعفری - دانشجوی دکتری رشته مدیریت مالی، دانشکده مدیریت و حسابداری، دانشگاه علامه طباطبائی (نویسنده مسئول)

خلاصه مقاله:

هدف اصلی این مقاله، تعیین سطحی از سرمایه است که بتواند انتظارات متعارض سهام داران و نهاد ناظر را پاسخ دهد. در این راستا، با استفاده از داده های آماری، ضرایب خسارت دوره زمانی 1370-1396 چهار شرکت بیمه الف، ب، ج و د بر اساس دستورالعمل محاسبه سرمایه الزامی، سرمایه الزامی از منظر ناظر، با استفاده از روش ارزش در معرض ریسک (روش پارامتری واریانس-کواریانس) و به صورت مدل سازی داخلی محاسبه شده است. سپس، بر اساس شیوه هزینه سرمایه و بر اساس روش کرانه ریسک و هزینه- فایده، سرمایه بهینه هم از دیدگاه بیمه مرکزی و هم از دیدگاه سهام داران، برای شرکتهای بیمه تعیین شد. نتایج حاکی است که سرمایه موجود بهینه برای چهار شرکت بیمه الف، ب، ج و د به ترتیب در حدود 130,069، 35,478، 20,897 و 13,177 میلیارد ریال و نسبت توانگری مالی حداقل و تعادلی به ترتیب در حدود 4/164٪، 9/164٪، 2/241٪ و 9/120٪ برآورد شد تا هم انتظارات سهام داران (بازده سرمایه) و خریداران سهام این شرکتها (هزینه تامین سرمایه الزامی) و هم انتظارات بیمه مرکزی ایران (سرمایه الزامی) به عنوان ناظر بیمه برآورده شود.

کلمات کلیدی:

ارزش در معرض ریسک، توانگری مالی، کرانه ریسک، هزینه- فایده، سرمایه موجود بهینه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/997256>

